

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 14 października 2019 r.
(OR. en)

13089/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0220 (NLE)

COASI 140	ECOFIN 870
ASIE 43	COMPET 676
CFSP/PESC 787	RECH 456
COHOM 117	ENER 465
CONOP 89	TRANS 478
COTER 135	TELECOM 321
JAI 1056	ENV 847
WTO 281	EDUC 404
FISC 388	EMPL 505

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 14 października 2019 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2019) 462 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma
zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu
oraz Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji ustanowionych na mocy Umowy
ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej
państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony,
w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczących regulaminu Wspólnego
Komitetu oraz regulaminu wewnętrznego Podkomitetu ds. Handlu
i Inwestycji

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 462 final.

Załącznik: COM(2019) 462 final

Bruksela, dnia 14.10.2019
COM(2019) 462 final

2019/0220 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu oraz Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji ustanowionych na mocy Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczących regulaminu Wspólnego Komitetu oraz regulaminu wewnętrznego Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustanawiającej stanowisko dotyczące planowanego przyjęcia regulaminu Wspólnego Komitetu i regulaminu wewnętrznego Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu oraz Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji ustanowionych na podstawie Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony („umowa”).

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa ramowa o partnerstwie i współpracy UE–Mongolia

Celem umowy jest stworzenie wzmocnionego partnerstwa między UE i jej państwami członkowskimi a Mongolią oraz pogłębienie i usprawnienie współpracy w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, odzwierciedlających wspólne wartości i zasady. Umowa stworzy spójne, prawnie wiążące ramy stosunków UE z Mongolią. Umowa weszła w życie z dniem 1 listopada 2017 r.

2.2. Wspólny Komitet i Podkomitet ds. Handlu i Inwestycji

Wspólny Komitet ustanowiono na podstawie art. 56 umowy. Jego główne zadania to: a) zapewnienie sprawnego funkcjonowania i wykonywania umowy; b) ustalenie priorytetów w związku z celami umowy; c) wydawanie zaleceń dotyczących propagowania celów umowy.

W stosownych przypadkach Wspólny Komitet ma formułować zalecenia i przyjmować decyzje w celu wykonania szczególnych aspektów umowy. Wspólny Komitet zbiera się na odpowiednim wysokim szczeblu. Wspólny Komitet przyjmuje swój własny regulamin. Wspólny Komitet może ustanowić specjalistyczne grupy robocze odpowiedzialne za konkretne kwestie.

Podkomitet ds. Handlu i Inwestycji ustanowiono na podstawie art. 28 umowy. Jego zadaniem jest wspieranie Wspólnego Komitetu w wykonywaniu jego zadań we wszystkich dziedzinach współpracy w zakresie handlu i inwestycji.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu i Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji

Wspólny Komitet przyjmuje decyzję dotyczącą przyjęcia własnego regulaminu oraz regulaminu specjalistycznych grup roboczych. Podkomitet ds. Handlu i Inwestycji przyjmuje decyzję dotyczącą przyjęcia własnego regulaminu wewnętrznego („planowany akt”).

Celem planowanych aktów jest przyjęcie, zgodnie z art. 28 ust. 3 i art. 56 ust. 6 umowy, regulaminu stanowiącego podstawę funkcjonowania Wspólnego Komitetu oraz regulaminu wewnętrznego Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji i specjalistycznych grup roboczych, aby umożliwić wykonanie umowy.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Celem stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii, powinno być przyjęcie regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu UE–Mongolia oraz regulaminu wewnętrznego Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji i specjalistycznych grup roboczych. Stanowisko to powinno się opierać na projektach decyzji Wspólnego Komitetu i Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Wspólny Komitet oraz Podkomitet ds. Handlu i Inwestycji to organy utworzone na mocy umowy, a mianowicie Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony.

Akty, do których przyjęcia wzywa się te organy, stanowią akty mające skutki prawne. Jest tak, ponieważ zgodnie z art. 56 ust. 2 umowy Wspólny Komitet oraz Podkomitet ds. Handlu i Inwestycji przyjmują decyzje, które są wiążące dla stron.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną decyzji, której dotyczy wniosek, jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjmowanej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjmowana na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, mianowicie tę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

W odniesieniu do planowanego aktu, który zmierza do osiągnięcia kilku celów jednocześnie lub ma kilka elementów składowych, które są powiązane w sposób nierozłączny, a żaden z nich nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych, materialna podstawa prawna decyzji na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi wyjątkowo zawierać różne odpowiednie podstawy prawne.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Planowane akty mają służyć realizacji celów umowy oraz ułatwieniu jej stosowania. Regulamin Wspólnego Komitetu dotyczy ogólnego funkcjonowania organu utworzonego na mocy umowy. Wynika stąd, że dziedzinę, której dotyczy decyzja, należy określić w świetle umowy jako całości².

¹ Sprawa C-399/12, Niemcy/Rada (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

² Sprawa C-244/17 Komisja/Rada (Kazachstan), ECLI:EU:C:2018:662, pkt 40.

W tej konkretnej sprawie przeważającym celem i elementem umowy jest współpraca z krajem rozwijającym się (art. 209 TFUE)³. W związku z tym właściwą podstawą prawną powinien być art. 209 TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być zatem art. 209 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

W akcie Wspólnego Komitetu zostanie ustanowiony jego regulamin, dlatego akt ten należy opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po jego przyjęciu.

³ W kwestii zakresu polityki rozwoju zob. sprawa C-377/12 Komisja/Rada (Filipiny), pkt 36–37.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu oraz Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji ustanowionych na mocy Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczących regulaminu Wspólnego Komitetu oraz regulaminu wewnętrznego Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa ramowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony („umowa”) weszła w życie w dniu 1 listopada 2017 r.
- (2) W art. 56 ust. 1 Umowy ustanawia się Wspólny Komitet mający zapewnić sprawne funkcjonowanie i wykonanie Umowy.
- (3) Art. 56 ust. 6 umowy stanowi, że Wspólny Komitet przyjmuje własny regulamin, a art. 56 ust. 4 stanowi, że może on ustanowić specjalistyczne grupy robocze.
- (4) W art. 28 ust. 1 umowy ustanawia się Podkomitet ds. Handlu i Inwestycji.
- (5) Art. 28 ust. 3 umowy stanowi, że Podkomitet ds. Handlu i Inwestycji przyjmuje własny regulamin wewnętrzny.
- (6) W celu skutecznego wykonania umowy należy jak najszybciej przyjąć regulamin Wspólnego Komitetu.
- (7) Należy zatem określić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu oraz Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji. Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu i Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji powinno się opierać na załączonych projektach decyzji Wspólnego Komitetu i Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko w sprawie planowanego przyjęcia regulaminu Wspólnego Komitetu, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii podczas posiedzenia Wspólnego Komitetu UE–Mongolia, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu załączonym do niniejszej decyzji.

Stanowisko w sprawie planowanego przyjęcia regulaminu wewnętrznego Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii podczas posiedzenia Podkomitetu UE–Mongolia ds. Handlu i Inwestycji, opiera się na projekcie decyzji Podkomitetu ds. Handlu i Inwestycji załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*